

Forfatter: Louis Theodor Alfred Bobé, 1867-1951

Titel: Udrag fra BREV TIL: Bülow, Johan FRA: Biehl, Charlotta Dorothea (1784-04-17)

Citation: Louis Theodor Alfred Bobé, 1867-1951: "Charlotte Dorothea Biehl's Breve om Kong Christian VII", i *Charlotte Dorothea Biehl's Breve om Kong Christian VII*, Otto B. Wroblewski's Forlag., s. 104. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002245849-000-shoot-idm140619162876544.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Charlotte Dorothea Biehl's Breve om Kong Christian VII

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ved Dørens uventede Aabning vaagnede Kongen og kaldte i største Angst og Forskrækkelse paa Schack, da han saae 6 til 7 Mennesker komme ind til sig, og Schack som hørte Kongen kalde, men ikke saae nogen, sprang hurtig af Sengen og kom Dronningen i Møde i den allerdybeste Negligé. Da han saae hende, vilde han løbe ud af Gemakket, men hun, hvis Blyefærdighed blev mindre sadt i Bevægelse over et halvt nøgent Menneskes Nærværelse, end hun frygtede for den Hinder hans Anskrig over hendes Komme kunde gjøre i hendes Anslags lykkelige Udførelse, om han kom ud af Gemakket, lod ham holde tilbage og befalede ham at være roelig. Efter Banners Beretning, af hvis Mund jeg har det, skal Kongen med sammenfoldede Hænder have reyst sig op i Sengen og bedet for sit Liv. Banner svarede ham derpaa, at enhver var villig at udgyde sin sidste Blods Draabe for det, han maatte derfor aliene være roelig og laane sin Agtsomhed til det som Hendes Mayestet havde at foredrage ham. Hvorpaa Dronningen forestillede ham den Vanære, Struensees Fortroelighed med Dronningen paaførte det Kongelige Huus, Undersaatternes Raab og Skriig over Struensees Tyrannie og udøvede Voldsomheder o. s. v. indtil hun endte sin Tale med, s. 105 at han for at hævne sin Ære og til Landets og Folkets Frelse maatte underskrive disse Papiirer, hvorpaa hun lagde alle de udstædede Ordre paa hans Seng. Bleg som et Liig og skielvende som et Æspeløv spurgte han atter, hvad man vilde have af ham; de maatte gjerne tage baade Riget og Cronen, naar han kun maatte beholde Livet. Ynkverdige Herre! dit Liv kunde du være sikker nok for, det var dem alt for nødvendigt til at faae deres Had styret, og under dit Navn aliene kunde de faae Regierings Tømmet i Hænderne, som de forlangte dem lagde i Bolt og Lænker for, der førte det uden at gjøre dem deelagtige deri. De forklarede ham derpaa Indholdet af de Papiirer som de forlangte underskrevne, nøyere, men da han hørte at Dronningen og Struensee i Kraft af dem skulde arresteres, saa gjorde han en Bevægelse med begge Hænder, som han vilde støde noget han bar Afskye for fra sig. Derpaa forandrede Dronningen Tonen og sagde, at naar han ikke vilde agte paa sin og det Kongelige Huuses Beskiemmelse, saa var hun og hendes Søn nødsaget til at hæv[m]e den imod hans Villie, og da de deri aliene opfyldte alle troe Undersaatters Bøn, saa vilde ogsaa heele Riget staa dem bie i at udføre saa roesværdigt et Foretagende, men i saa Fald havde han sig selv at takke for Følgerne; venteligen at han af Frygt for, at hun under Følgerne meente hans Død, saa underskrev han alt hvad hun lagde ham fore; og da man havde overleveret Eichstedt og Banner de betydeligste til at sætte i Værk. og Guldberg havde taget de andre tils. 106 sig, gik han og Prindsen bort med, men Dronningen blev hos ham, viisede ham alle de hærlige Følger, dette Foretagende vilde have, indtil hun hørte at Struensee og Brandt vare borte, saa lod hun hans Kammertienere kalde, besørgede The til ham og at han blev aareladt; thi for Dronningen frygtede hun ikke, siden Jessen det første han var kommen i Gemakkerne havde besørgt Slaaddene for de Døre hvor Dronningen fra sine Værelser kunde komme ind til Kongen.